

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 75 PŽ-1112/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DOBAR GRADITELJ d.o.o. u stečaju, OIB 09548010812, Split, Bihačka ulica 2, kojeg zastupaju punomoćnici, Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić, Hrvoje Mladinić, odvjetnici u Bjelovaru, Mihanovićeve 15b, protiv tuženika BLUE IRIS RESOLUTION d.d., OIB 87064273078, Zagreb, Slavonska avenija 6a, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Ostermann i partneri odvjetničkog društva d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 284, radi utvrđenja ništetnosti i priznanja prava vlasništva, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-81/2021-10 od 3. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 17. kolovoza 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-81/2021-10 od 3. veljače 2022. u točkama I. i II. njezine izreke.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-81/2021-10 od 3. veljače 2022. u točki III. njezine izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška sastavljanja odgovora na žalbu u iznosu od 62.350,00 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-81/2021-10 od 3. veljače 2022. u točki I. njezine izreke odbijen je tužbeni zahtjev da se utvrde ništetnim odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine broj HR/0011100042 od 28. studenog 2007, i Aneksa tog Ugovora od 14. listopada 2011. koji je sklopljen između parničnih stranaka u dijelu u kojem je vrijednost objekta leasinga, iznos učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga, ukupan iznos naknada te iznos pojedine rate za leasing iskazan u švicarskim francima, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja; da se utvrdi da je tužitelj u cijelosti ispunio sve ugovorne obveze temeljem predmetnog Ugovora i da mu je tuženik dužan priznati pravo vlasništva na nekretninama upisane u zk.ul. 8208 k.o. Križevci i to kč.br. 1590/1, kuća broj 24 i dvor, ukupne površine 1954 m² te mu izdati ispravu podobnu za uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama u suprotnom će takvu izjavu zamijeniti presuda. Točkom II. izreke presude naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 120.950,00 kn. Točkom III. izreke presude odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 299.875,00 kn.

2. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je sud zaključio kako tužitelj kao pravna osoba ne uživa istu zaštitu kao potrošač u smislu Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/03; dalje: ZZP); da je ugovaranje valutne klauzule u skladu s odredbom članka 22. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) i da je činidba tužitelja po Ugovoru o leasingu bila moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva. Stoga je sud odbio tužbeni zahtjev jer nisu ispunjene pretpostavke iz odredbi članaka 322. i 324. ZOO-a.

3. Protiv označene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud ukine odnosno preinači pobijanu presudu. U žalbi u bitnome navodi da je sud odbio izvođenje dokaza čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka. Tvrdi da se sud u presudi ne osvrće na vrijednost objekta leasinga koja je vezana za švicarski franak pa je njegova obveza bila neodrediva iz razloga što s jedne strane treba dobiti nekretninu koja ima svoju realnu vrijednost, ali tu realnu vrijednost plaća u nerealnom iznosu koji je promjenjiv i koji je bio objektivno nepredvidiv. Traži trošak sastavljanja žalbe u iznosu od 84.812,50 kn.

4. U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu. Traži trošak sastavljanja odgovora na žalbu u iznosu od 62.350,00 kn.

5. Žalba je djelomično neosnovana, a djelomično nedopuštena.

6. Tužitelj nema pravni interes pobijati presudu u točki III. njezine izreke kojom je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška pa je riješeno kao u točki I. izreke ovog rješenja prema odredbi članka 358. stavka 3. ZPP-a.

7. Ispitavši pobijanu presudu u točkama I. i II. njezine izreke u smislu odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i osnovana na zakonu.

8. Predmet spora je zahtjev za utvrđenje ništetnim pojedine odredbe Ugovora o leasingu nekretnina i odredbi Aneksa toga Ugovora, zahtjev za utvrđenjem da je tužitelj ispunio svoje ugovorne obveze i da je stoga tuženik dužan priznati tužitelju pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini.

9. Nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 28. studenog 2007. i Aneksu tog Ugovora od 14. listopada 2011., za objekt leasinga nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Križevcima u zk.ul. 8205 k.o. Križevci, sagrađene na kč.br. 1590/1 u naravi kuća br. 24 i dvor, ukupne površine 1954 m². Ukupni iznos naknada s PDVom je ugovoren u iznosu od 3.031.782,56 CHF, sve u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja (točka 5. Ugovora). Ugovoreno je 120 mjesečnih rata u iznosu od 20.357,92 CHF u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja prema otplatnom planu s time da prava rata dospijeva 1. prosinca 2007., a zadnja 2. studenog 2017. (točka 8. Ugovora). Realna kamatna stopa iznosi 6,4007% pri čemu se mjesečna naknada obračunava i usklađuje prema 3. mjesečni LIBOR 2,75 + 3,20% (točka 6. Ugovora).

10. Sukladno tada važećem Zakonu o leasingu („Narodne novine“ broj 135/06), riječ je o poslovnom odnosu na temelju kojeg se davatelj leasinga obvezuje pribaviti objekt leasinga od dobavljača objekta leasinga i primatelju leasinga odobriti pravo korištenja tog objekta na određeno razdoblje, a primatelj se obvezuje plaćati mu za to naknadu (članak 35.). Uz opće odredbe koje ugovor o leasingu mora sadržavati i koji mora biti sklopljen u pisanom obliku, napisan na pregledan i razumljiv način primatelju leasinga (članak 36.). Zakonom su definirani i obavezni elementi ugovora o financijskom leasingu (članak 37). Tako ugovor o financijskom leasingu mora sadržavati podatke o iznosu učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga, otplatnu tablicu (podaci o iznosu, broju i rokovima plaćanja rata) te realnu godišnju kamatnu stopu).

11. Tužitelj tvrdi da je do sada izvršenim uplatama u cijelosti izvršio svoju ugovornu obvezu, jer tuženik nije imao pravo vrijednost predmeta leasinga iskazati u švicarskim francima, već je sve trebao iskazati u kunama čime bi tužitelju njegova

ugovorna obveza bila poznata i nepromijenjena. Poziva se na odredbu članka 269. ZOO-a.

12. Odredbom članka 269. ZOO-a propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju (stavak 1.). Činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva (stavak 2.).

13. Po ocjeni ovog suda pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je u konkretnom slučaju ugovaranje valutne klauzule u skladu s odredbom članka 22. ZOO-a pa odredbe ugovora kojima se mjesečna rata leasinga i ostala davanja po Ugovoru o financijskim leasingu nekretnine HR/011100042 od 28. studenog 2007. i Aneksu tog Ugovora od 14. listopada 2011., vežu za valutu CHF bez obzira na promjene tečaja švicarskog franka nisu ništetne i da je tužiteljeva činidba bila moguća, dopuštena i određena.

14. Ništetan je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo (članak 322. stavak 1. ZOO-a). Ništetnost neke odredbe ugovora, ne znači ujedno ništetnost cijelog ugovora (članak 324. ZOO-a). Tužitelj zahtijeva pravnu zaštitu pozivom na to da je u vrijeme sklapanja Ugovora o financijskom leasingu tečaj CHF bio 4,408135 kn, a u studenog 2014. je bio 6,371382 kn pa iako je dobio otplatni plan iz mjeseca u mjesec nije znao kolika će biti njegova mjesečna rata pa je njegova obveza neodređena i neodrediva (članak 269. ZOO-a).

15. Stranke su jasno i nedvosmisleno ugovorile vrijednost objekta leasinga, učešće u ukupnoj vrijednosti objekta, ukupan iznos naknada te pojedine rate naknadu za leasing. Tužitelj je u trenutku sklapanja ugovora bio upoznat sa svim elementima Ugovora pa tako i vezanje leasinga za švicarski franak na dan plaćanja. Činidba je odrediva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi (članak 272. stavak 1. ZOO-a). S obzirom na to da je točkom 8. Ugovora o leasingu ugovoreno da davatelj i korisnik leasinga suglasno utvrđuju da su iznosi mjesečnih rata vezani uz kretanje tečaj tromjesečnog LIBOR-a, prema otplatnom planu stajalište je ovog suda da Ugovor o leasingu sadrži podatke pomoću kojih se činidba može odrediti.

16. Neosnovano tužitelj navodi kako je počinjena bitna povreda jer sud nije izveo sve predložene dokaze. Naime, prvostupanjski sud je valjano obrazložio zbog čega je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Gorana Delića koje obrazloženje prihvaća i ovaj sud. Prema odredbi članka 8. ZPP-a koje će dokaze izvesti, sud prosuđuje po slobodnoj ocjeni, ali je dužan stečeno uvjerenje opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu i činjeničnu osnovu, što je ovdje prvostupanjski sud i učinio.

17. Pravilna je i zakonita i odluka o parničnom trošku sadržana u točki II. izreke pobijane presude. Ni sam tužitelj ne osporava pravilnost obračuna parničnog troška.

18. Stoga je žalbu valjalo odbiti kao neosnovnu i potvrditi prvostupanjsku presudu prema odredbi članka 368. stavka 1. ZPP-a kako je odlučeno u izreci ove presude.

19. Temeljem odredbe članka 166. stavka 1. u vezi s člankom 155. ZPP-a, tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka je odbijen, jer je ovaj sud ocijenio da zahtijevani troškovi nisu bili potrebni radi vođenja parnice.

Zagreb, 17. kolovoza 2022.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **eb310-3d5b5**

Kontrolni broj: **081e7-2d5a2-24664**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.